

KATASTROFA se ŠIPKOU

Měl Daniel dost odvahy na to, aby řekl pravdu?

Kimberly Oldroydová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Daniel nadzvedl víko dědečkovy staré krabice s hračkami a nakoukl dovnitř. Jeho bratřenci a sestřenice se nahrnuli kolem něj, aby se také podívali. Moc rádi si u dědečka doma společně hráli.

Uvnitř byla spousta starých hraček, se kterými si hrávaly Danielova maminka a teta, když byly malé.

„Co to je?“ Danielův bratranec Noah ukázal na šest lesklých, staromódních zahradních šipek. Měly špičatý konec a barevné letky – některé červené a jiné žluté.

Daniel jednu zvedl. „Maminka mi o nich vyprávěla,“ řekl. „Ven na trávník položíš obruč. Potom se střídáš v házení těchto šipek a snažíš se, aby dopadly doprostřed obruče.“

„Bezva!“ zvolal Noah. Byl už na cestě na zahradu, aby hru připravil.

Chvilí nato Daniel s bratřenci a sestřenicemi házeli kovové šipky po celé dědečkově zahradě. Danielovi se líbilo, když šipky tvrdě dopadly a zapíchny se do trávníku.

„Vsadím se, že dokážu šipku vyhodit výš než ty,“ řekla Danielova sestřenice Lily.

Děti se smály a házely šipky výš a výš.

Pak Daniel dostal nápad. „Vsadím se, že dokážu svou šipkou přehodit příjezdovou cestu a trefit se do obruče!“ zvolal. Přeběhl na druhou stranu příjezdové cesty a prudce hodil šipkou.

Šipka vyletěla vysoko do vzduchu, ale nedopadla na trávu. Místo toho dopadla s hlasitým *ŽUCH* na zbrusu nové auto tety Robilyn.

„Ale ne!“ zakřičel Noah.

Daniel šipku zvedl. Tam, kde přistála, byl na autě hluboký důlek.

Děti se na sebe vyděšeně podívaly. Potom beze slova zahodily šipky na trávník a běžely dovnitř.

Později odpoledne šli všichni ke svému autu, aby mohli jet domů. Danielova teta si všimla důlku na svém autě. „Co se stalo?“ zeptala se.

Danielovi se sevřel žaludek. Ale neřekl ani slovo. Prostě zalezl do auta a zamával bratřencům a sestřenicím na rozloučenou.

Na cestě domů seděl Daniel potichu na zadním sedadle. Snažil se číst knihu. Nedokázal se ale soustředit. Z toho, co se stalo, se mu dělalo zle. Věděl, že by bylo správné být čestný. Ale přiznat pravdu by bylo hrozné! Jeho rodiče by se na něj moc zlobili. A jeho teta taky.

Pak si Daniel vzpomněl na svého oblíbeného hrdinu z písem. Daniela ve Starém zákoně hodili do jámy lvové za to, že se rozhodl správně. Byl statečný. Možná by dokázal být statečný i Daniel.

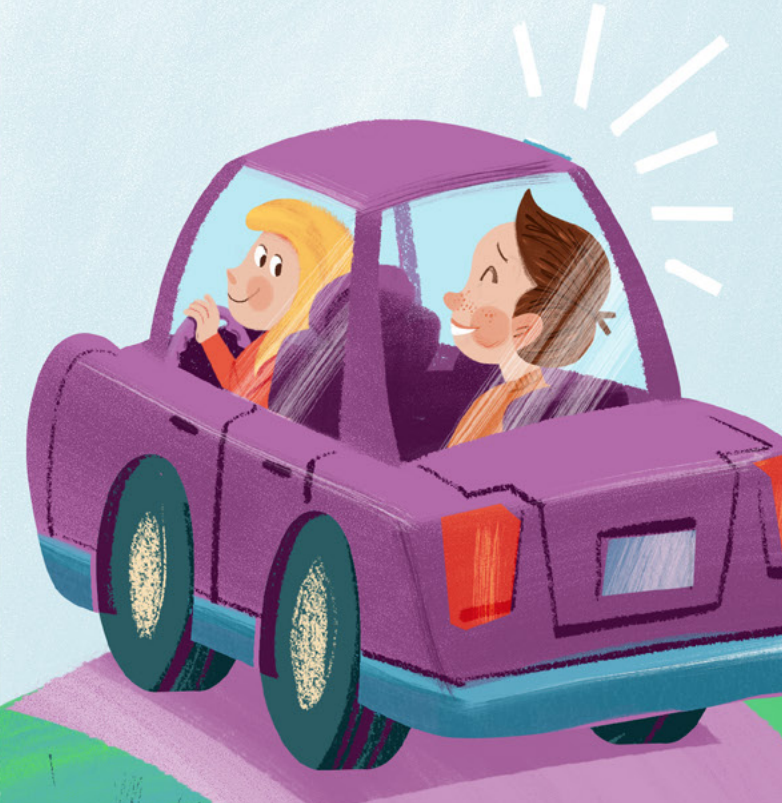
„Maminko?“ řekl Daniel. „Hodil jsem zahradní šipkou a ona spadla na auto tety Robilyn a udělala do něj ten důlek. Byla to moje vina.“

Maminka se na něj podívala ve zpětném zrcátku. Nebyla tak rozzlobená, jak si Daniel myslel, že bude. „Díky, žeš mi řekl pravdu,“ řekla.

Daniel se zhluboka nadechl. „Můžu zavolat tetě Robilyn, až přijedeme domů?“ zeptal se. „Chci se jí omluvit. A budu tvrdě pracovat, abych vydělal peníze a zaplatil opravu.“

Maminka se usmála. „To je skvělý nápad.“

Sevřený žaludek se Danielovi uvolnil a on pociťoval pokoj. Měl dost odvahy na to, aby řekl pravdu. Díky Ježíši Kristu mohl učinit pokání a všechno napravit. ●

Jak se Daniel cítil, když řekl pravdu a učinil pokání?